

Arrest

nr. 345 223 van 21 april 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: in de zaak X
ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35 bus 1
9500 GERAARDSBERGEN

in de zaak X
ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 27 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2025 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 1 december 2025 heeft ingediend tegen dezelfde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 20 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT loco advocaat A. VAN DER MAELEN, en van advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 18 juli 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 19 juli 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 25 september 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 15 september 2025.

1.3. Op 18 november 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten en Arabier en moslim te zijn. U bent geboren en getogen in Khan Younis (Gaza), waar u verbleef tot aan uw vertrek. U ging tot de vierde graad naar het lager onderwijs. U werkte in Gaza als arbeider in de bouwsector. U bent getrouwd met H.(...) W.(...) en hebt zes kinderen met haar. Uw vrouw en vijf jongste kinderen verblijven in Gaza.

Op 8/06/2023 verliet u Gaza samen met uw oudste zoon A.(...) I.(...) (OV: (...)) omwille van de oorlogssituatie. U reisde via Egypte (waar u één dag verbleef) naar Turkije (waar u ongeveer een vijftien dagen verbleef). U reisde verder naar Griekenland en kwam op 14/07/2023 aan op het eiland Rhodos. Daar werden u en uw zoon gearresteerd en een week opgesloten in de gevangenis. Uw documenten en gsm's werden afgenomen en u werd doorgestuurd naar Leros, waar u vier en een halve maand in een opvangcentrum verbleef. Uw zoon ging meermaals bij de politiediensten zijn gsm terugvragen en werd daar steeds verbaal agressief aangepakt. Op 15/07/2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse asielinstanties. Op 4/09/2023 werden u en uw zoon in Griekenland erkend als vluchteling. Ongeveer vier en een halve maand na aankomst in Griekenland ontving u uw verblijfsvergunning (ADET) op Leros in het opvangcentrum. Drie tot vier dagen na ontvangst van uw documenten werd u gedwongen het centrum te verlaten en reisde u verder naar Athene. U verbleef in Athene drie dagen op straat, nadien vond u onderdak bij een vriend. Vijftien tot twintig dagen na uw vertrek uit het opvangcentrum ontving u uw paspoort in Athene. Een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebt u eveneens ontvangen. U werkte om de twee of drie dagen enkele uren als schoonmaker en spaarde hiermee geld voor uw vliegtickets.

Omwille van het gebrek aan opvolging, verblijfplaats en ondersteuning voor u en uw zoon, alsook omwille van het incident met de gsm na aankomst, besloot u om Griekenland te verlaten. In de luchthaven wilde u het vliegtuig nemen, maar u werd niet toegelaten op de vlucht en er ontstond een ruzie met een medewerker van de luchthaven. De medewerker wilde uw zoon slaan, maar u kon dit voorkomen. U wilde van deze feiten in de luchthaven klacht indienen tegen de medewerker, maar niemand wilde u zeggen waar het kantoor van de politie was. U verloor uw vliegtickets door de problemen en keerde terug naar uw vriend. U kocht nieuwe vliegtickets en verliet Griekenland richting België, waar u een week bij een vriend verbleef zonder internationale bescherming aan te vragen.

U reisde vervolgens via Nederland naar IJsland. U verbleef van 24/11/2023 tot 12/07/2024 in IJsland samen met uw zoon en diende er een verzoek om internationale bescherming in, maar werd er geweigerd. Ook uw procedure in beroep werd geweigerd. U werd samen met uw zoon teruggestuurd naar Athene, waar u drie dagen op straat verbleef. U besloot om vliegtickets te kopen naar Frankrijk en reisde van daaruit naar België. U kwam in België aan op 18/07/2024 en diende op 19/07/2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: de eerste pagina van het Palestijnse paspoort van u en uw zoon (kopie), de Palestijnse identiteitskaarten van u en uw zoon (kopie), uw geboorteakte (kopie), uw Palestijns rijbewijs (kopie), uw vliegtickets (kopie), uw Griekse ADET (kopie) en uw Grieks paspoort (kopie) alsook de Griekse ADET van uw zoon Ibrahim (kopie), uw AFM en AMKA (kopie), uw asioldossier uit IJsland (kopie), uw werkcontract in België (kopie), uw medisch dossier en het medisch dossier van uw zoon (kopie), de Palestijnse identiteitskaarten en paspoorten van uw vrouw en kinderen (kopieën), uw huwelijksakte (kopie), uw UNRWA Family Record kaart (kopie), documenten en foto's van uw familie in Gaza (kopie) en het medisch dossier van uw dochter in Gaza (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u aan dat er geen elementen zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken en gaf u geen medische of psychologische problemen aan (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ dd. 20/09/2024). U verklaarde bij de DVZ vervolgens ook dat u geen psychologische of medische problemen ervaart en u voegde hieraan toe dat u ook in Griekenland geen

medische problemen had (zie bijkomende vragenlijst M-status Griekenland dd. 20/09/2024). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u en uw zoon psychologische problemen hebben omwille van de oorlog in Gaza (CGVS, p. 3). Ter staving van deze problemen legt u het medisch dossier van u en uw zoon voor (zie stukken 1 en 18 in groene map). U verklaart echter dat u geen psychologische begeleiding hoeft gezien u dit als nutteloos beschouwt (CGVS, p. 3). U wordt gewezen op de mogelijkheid om tijdens het interview een pauze te vragen indien nodig (CGVS, p. 4). U maakte van deze mogelijkheid ook gebruik en vroeg enkele keren om een korte pauze om uw gezicht te gaan wassen (CGVS, p. 3, p. 14). Dient opgemerkt te worden dat het gehoor zonder noemenswaardige problemen verliep en dat u in staat bleek om op de gestelde vragen te antwoorden. U verklaarde zich ook na de pauze in staat te voelen om de vragen verder te beantwoorden (CGVS, p. 12).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record dd. 25/07/2024, Information Request Reply Griekenland dd. 14/03/2025, stukken 3-4 in groene map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze

bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en paspoort heeft (CGVS, p. 6). Ook uw zoon is in het bezit van een ADET. Jullie verblijfsvergunningen zijn geldig tot 3/09/2026, uw paspoort is geldig tot 1/10/2028 (zie stukken 3-4 in groene map). Over de ontvangst van andere documenten legde u tegenstrijdige verklaringen af. Bij de DVZ verklaarde u dat u niet wist of u een fiscaal registratienummer (AFM) of sociale zekerheidsnummer (AMKA) ontving of aanvroeg (zie bijkomende verklaringen M-status Griekenland dd. 20/09/2025). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart

u dan weer dat u een AFM hebt verkregen, gezien u dit document met uw ADET bent gaan aanvragen. Ook de AMKA vroeg u aan en ontving u een week na de ADET (CGVS, p. 7). U hebt al deze documenten tevens nog in uw bezit (zie stukken 3-4, 16 in groene map).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. U verklaart dat uw zoon aan de grens verbaal en fysiek hardhandig werd aangepakt in het gesloten centrum, maar bepaald toen hij zijn ingehouden gsm ging terugvragen (CGVS, p. 5; p. 21). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, sociale bijstand (CGVS, p. 16-17, 20 e.v.) en werkgelegenheid (CGVS, p. 10,15,20 e.v) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van

Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u Griekenland ongeveer vier en een halve maand na ontvangst van uw documenten verliet, hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u na het incident met de gsm van uw zoon kort na aankomst in Griekenland al besloot dat u daar niet wou blijven (CGVS, p. 22).

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zichzelf en uw zoon een zekere kwetsbaarheid toedicht, zijnde uw psychologische en medische toestand alsook de psychologische toestand van uw zoon Ibrahim (CGVS, p. 3). U werd in Gaza in 1987 geraakt door een kogel aan uw linkerhand. U legt desbetreffend ook uw eigen medische dossier en een littekenattest voor (zie stuk 1 in groene map). Uit deze documenten blijkt niet dat u voor deze problematiek momenteel een behandeling behoeft. Een psychologische behandeling weigerde u, gezien u dit als nutteloos beschouwt. Het CGVS herhaalt ook dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden vermeldde (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden dd. 20/09/2024), dat u geen kwetsbaarheid hebt aangegeven bij de registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming en dat u hebt verklaard dat u geen "medische of psychologische problemen" had (zie bijkomende vragen M-status Griekenland dd. 20/07/2024).

U legt tevens het medisch dossier van uw zoon voor, waaruit kan worden opgemaakt dat hij psychologische klachten ervaart sinds de oorlog in Gaza en hij het daarnaast moeilijk heeft omwille van het gebrek aan contact met achtergebleven familieleden in Gaza. Sedert vier maanden zou uw zoon worden opgevolgd door een psycholoog. Het medisch dossier dat u voorlegt, geeft echter geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor uw zoon is opgestart. Er is bovendien geen concreet verslag van de behandelende psycholoog voorhanden (zie stuk 18 in groene map). Daarnaast blijkt uw kwetsbaarheid geen impact te hebben op uw zelfredzaamheid. Dit blijkt uit het feit dat u in Griekenland in staat was om te overleven met hulp van enkele vrienden in Griekenland (CGVS, p. 17), dat u er uw documenten hebt kunnen bekomen (CGVS, p. 6), dat u in Griekenland hebt gewerkt (CGVS, p. 9), en dat u uw reizen naar België en IJsland hebt kunnen regelen en betalen met hulp van een vriend (CGVS, p. 18). Na aankomst in België hebt u eerst een week bij een vriend verbleven, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asiendiensten. U besloot verder te reizen naar IJsland om daar een procedure op te starten. Na ontvangst van een negatief antwoord werd u teruggestuurd naar Griekenland, waar u drie dagen verbleef. Vervolgens reisde u via Nederland opnieuw naar België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 18-19). Telkens opnieuw gaf u blijk van veel ondernemingszin. Daarnaast bent u ook in staat te werken in België. U legt desbetreffend ook een arbeidscontract neer (CGVS, p. 9; stuk 13 in groene map).

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen (supra). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland hebt gewerkt als schoonmaker (CGVS, p. 9). U deed dit werk bijzonder sporadisch, maar bleek niet in de mogelijkheid om ander werk te vinden. U ondernam echter bijzonder weinig pogingen hiertoe. U vroeg restauranthouders in Akhernoon straat om een job. Echter toen daar niets uit kwam gaf u het bijzonder snel op (CGVS, p. 15). U registreerde zich niet bij de Griekse openbare arbeidsdienst DYPA en u hebt nooit financiële steun van de Griekse overheid ontvangen of gevraagd. U verklaarde geen instituten of organisaties die vluchtelingen ondersteunen te kennen, maar zei ook dat zelfs als u ze wel zou kennen u er geen toegang toe zou willen zoeken omwille van hetgeen er gebeurde aan de grens met uw zoon (CGVS, p.17). Nochtans was het vinden van werk niet onmogelijk, want enkele van uw vrienden in Griekenland waren wel in staat om werk te vinden in de groententeelt. Uw verklaring dat zij niet naar behoren werden betaald (CGVS, p. 16), is niet dienstig. Hoewel het CGVS erkent dat de socio-economische toestand in Griekenland verschilt van de toestand in België dient te worden onderstreept dat uw situatie hierin niet verschilt van die van de andere Griekse burgers.

Wat uw woonsituatie betreft dient te worden opgemerkt dat u na het verlaten van het opvangcentrum vooreerst vier en een halve maand in het opvangcentrum op Leros hebt kunnen verblijven tot de ontvangst van uw verblijfsvergunning. Nadat u op de hoogte werd gebracht van uw erkenning hebt u nog een halve maand in het opvangcentrum mogen verblijven (CGVS, p. 15). Waar u eerst verklaarde na uw verblijf in het opvangcentrum noodgedwongen op straat te hebben verbleven, blijkt dat u in het opvangcentrum kennis hebt gemaakt met een man die een appartement huurde. Jullie konden vervolgens na drie dagen op straat bij hem verblijven (CGVS, p. 11). Voor de overige dagen leende u geld en kon u een kamer boeken in een hotel (CGVS, p. 15). U bekostigde deze plekken met de hulp van een vriend uit Gaza die u af en toe geld opstuurde (CGVS, p. 16). Ook nadat u uit IJsland werd teruggestuurd naar Griekenland hebt u drie dagen op straat moeten verblijven. Echter nadien was u in de mogelijkheid om geld te lenen van een vriend waarmee u opnieuw een hotelkamer kon boeken (CGVS, p. 8). U ondernam intussen geen pogingen om een eigen woonst te vinden, omdat u naar eigen zeggen niet genoeg geld kon lenen van uw vriend, echter in totaal bleek u van hem tussen de 5000 of 6000 euro te hebben geleend. Waarom u dit bedrag niet kon gebruiken om in Griekenland een leven op te starten verduidelijkt u nergens. U toont in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen stappen hebt gezet. Op geen enkel moment bent u naar de gemeente of naar andere organisaties in Griekenland gestapt om hulp te zoeken (CGVS, p. 17). Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen, neemt uiteraard niet weg dat u zelf de nodige stappen moet ondernemen om uw rechten uit te oefenen.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat uw zoon nood had aan psychologische begeleiding (CGVS, p. 22). De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

U had een ADET en een AMKA maar verklaart dat u omwille van het incident bij binnenkomst in Griekenland geen psychologische hulp voor uw zoon zoekt (CGVS, p. 22).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een medewerker aan de luchthaven die zich verbaal erg agressief opstelde naar u en uw zoon (CGVS, p. 21), waarvan u ter staving uw vliegtickets voorlegt (zie stuk 17 in groene map) moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaart dat u in de luchthaven meerdere mensen aansprak met de vraag waar u een klacht kon indienen, maar dat niemand u wilde helpen (CGVS, p. 21). Door de problemen in de luchthaven was u niet in staat uw vlucht te halen en bent u noodgedwongen naar uw verblijfsplek teruggekeerd in afwachting van de volgende vlucht. Nadien hebt u geen pogingen meer ondernomen om op eender welke manier een klacht in te dienen tegen de luchtvaartmaatschappij of de medewerker (CGVS, p. 22).

De hierboven nog niet besproken documenten, met name het Palestijns paspoort van u en uw zoon, jullie Palestijnse identiteitskaarten, uw geboorteakte en uw Palestijns rijbewijs (stuk 2, 5, 6 in groene map), kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben immers slechts betrekking op jullie nationaliteit en identiteit, elementen die niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor de identiteitsdocumenten die u voorlegt van uw familieleden en uw huwelijksakte (zie stuk 7 en 10 in groene map). Wat betreft de UNRWA-kaart, de documenten die u voorlegt over het verkrijgen van UNRWA bijstand (stuk 8 in groene map), de documenten omtrent uw problemen in Gaza (stuk 15 in groene map), het medisch dossier van uw dochter in Gaza (stuk 14 in groene map) en de foto's van uw familie in Gaza dient opgemerkt te worden dat ze niet het voorwerp uitmaken van deze beslissing. U geniet immers al bescherming in Griekenland voor hetgeen u in Gaza vreest (zie stuk 9 in groene map).

Waar uw advocaat in bijkomende opmerkingen na het gehoor tot slot nog opwerpt dat de tolk naar het Engels vertaalde en dit voor een bijkomende taalbarrière zorgde gelet op het feit dat de protection officer geen diploma Nederlands-Engels heeft, merkt het CGVS nog op dat uw advocaat niet in concreto aantoont op welke manier het gegeven dat de tolk van Arabisch naar het Engels vertaalde een negatieve invloed zou hebben gehad op uw verklaringen of de notities van het persoonlijk onderhoud, zodat niet wordt aangetoond dat deze niet overeenstemmen met wat u in werkelijkheid heeft verklaard (zie opmerkingen advocaat mail dd. 17/09/2025 in administratief dossier). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet regelt het taalgebruik wat het eigenlijk onderzoek van het verzoek om internationale bescherming betreft en wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van de beslissing. Voormeld artikel verzet er zich evenwel niet tegen dat de tolk zich tijdens het persoonlijk onderhoud bedient van een andere taal dan de proceduretaal, in casu het Engels, noch dat de protection officer zich ten aanzien van de tolk in deze taal uitdrukt. Voormeld artikel verbiedt de protection officer die het persoonlijk onderhoud afneemt niet zich uit te drukken in een vreemde taal, noch zelf de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Aan de protection officer wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u alle vragen goed hebt begrepen (CGVS, p. 23-24).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 353 103 ingediend op 27 november 2025 waarbij verzoeker wordt vertegenwoordigd door advocaat A. VAN DER MAELEN en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 353 861 ingediend op 1 december 2025 waarbij verzoeker wordt vertegenwoordigd door advocaat D. GEENS.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 353 103 en 353 861 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen en gesteld dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door verzoeker. Er wordt door verzoeker beslist dat het verzoekschrift met rolnummer 353 103 mag behandeld worden. Verzoeker wordt zodoende in toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van zijn verzoekschrift in de zaak met rolnummer 353 861.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 353 103.

2.2. Afwezigheid van de verwerende partij

Artikel 39/59, § 2 van de wet van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, met schending van de rechten van verdediging tot gevolg. In een tweede en derde middel voert verzoeker respectievelijk een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker meent in een vierde middel dat er een schending voorligt van het recht van verdediging. Verder voert hij in een vijfde middel de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Europese Handvest) aan. Tot slot wordt in het verzoekschrift in een zesde middel gesteld dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel zijn geschonden.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt.

Verzoeker is van oordeel dat verweerder een onzorgvuldig en onvoldoende onderzoek heeft verricht, waarbij zijn rechten van verdediging werden geschonden. Hij gaat vooreerst in op de onontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming in Griekenland waarbij hij stelt dat de genomen beslissing de rechten van verdediging schendt. Verzoeker uit kritiek op de vertaalde versie van de notities van het persoonlijk onderhoud dat initieel in het Engels-Arabisch plaatsvond waarna verzoekers verklaringen werden vertaald naar het Nederlands. Volgens verzoeker heeft dit geleid tot vreemde vertalingen en kan er geen controle worden gevoerd op de inhoud ervan. Verzoeker stelt nadien dat hij niet werd ondervraagd aangaande zijn psychische kwetsbaarheid.

Vervolgens gaat verzoeker in zijn verzoekschrift in op het weerlegbaar vermoeden van het wederzijds vertrouwen en verwijst hij naar meerdere wetsartikelen in dat verband waarna de mensonwaardige situaties van statushouders in Griekenland en het structureel falend asielsysteem uitvoerig worden besproken zoals het verval van de rechten van verzoekers door onder andere late, trage en complexe procedures. Verder verwijst verzoeker naar de problematiek inzake vervallen ADET, de sociaaleconomische integratie, de structurele uitsluiting van de basisgezondheidszorg en de onmogelijkheid op juridische procedures.

Verzoeker gaat nadien in op de problemen op vlak van financiën, huisvesting of administratie, beperkte netwerken en psychische problemen. De psychische kwetsbaarheid, in combinatie met de andere factoren die een extra kwetsbaarheid creëren, vormt een dermate grote last voor verzoeker dat hij niet over de kracht beschikt zijn eigen leven in handen te nemen. Zijn zelfredzaamheid en autonomie zijn in ernstige mate aangetast en vergroten het risico dat verzoeker in leefomstandigheden die de drempel van zwaarwegendheid overschrijden, aanzienlijk. Verzoeker meent dat verweerder geen diepgaand onderzoek heeft gedaan naar zijn psychisch lijden.

Hij benadrukt het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in zijn specifieke situatie. Verzoeker beklemtoont zijn verklaringen en stelt dat desondanks zijn verschillende initiatieven hij er niet in slaagde een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland. Verzoeker vervolgt dat uit zijn concrete ervaringen blijkt dat de toegang tot elementaire basisvoorzieningen zoals huisvesting, gezondheidszorg en tewerkstelling, in de praktijk voor hem sterk beperkt was.

Verzoeker meent dat een terugkeer naar Griekenland hem volledig zou ontdoen van deze steun nu hij er geen netwerk meer heeft. Tot slot betoogt verzoeker dat uit recente rapporten blijkt dat statushouders in Griekenland structureel problemen ondervinden met de verlengingen en toegang tot de basisdocumenten zoals ADET, AMKA en AFM.

Tot slot verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese unie (hierna: het HvJ) en rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS).

3.2. Stukken

3.2.1. In de inventaris bij zijn verzoekschrift vermeldt verzoeker volgende stukken waarvan hij de weblinks weergeeft:

- Asylum Information Database Greek Council Refugees en European Council on Refugees and Exiles "*Country Report Greece, Update on 2024*" van september 2025 (stuk 4);
- Refugee Support Aegean (RSA) en STIFTUNG PRO ASYL "*Recognised refugees 2025, maart 2025, Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2025 (stuk 5);
- Refugee Support Aegean (RSA) "*No support for refugees returned to Greece*" van 20 maart 2025 (stuk 6);
- IOM UN Migration "*Helios+. Comprehensive actions for the integration of third-country nationals into the labour market*" van april 2025 (stuk 7);
- Caritas "*Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen*" van december 2017 (stuk 8);
- NANSEN, NANSEN NOTE 2025-3, "*Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV*" van 1 juli 2025 (stuk 9);
- arrest nr. 320 159 van de Raad van 16 januari 2025 (stuk 10).

3.2.2. Op 27 februari 2026 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer (rechtspiegingsdossier, stuk 8) en verwijst naar volgende stukken waarvan hij de weblinks vermeldt:

- AIDA "*Country Report Greece Update 2024*" van september 2025 (stuk 1);
- arrest nr. 335 295 van 30 oktober 2025 van de Raad (stuk 2);
- arrest nr. 351 307 van 10 februari 2026 van de Raad (stuk 3);

- Ulysse “*Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et l’invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique*” van 20 juni 2024 (stuk 4).
- “*Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025*” van 19 november 2025 (stuk 5);
- een brief d.d. 16 januari 2026 van M. Mouzourakis aan Mr. Lahaye met de vertaling (stuk 6);
- nieuwe wetgeving van Griekenland over terugkeer derdelanders met vertaling (stuk 7).

3.2.3. Op 4 maart 2026 legt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij verwijst naar de volgende informatiebronnen (rechtspiegingsdossier, stuk 10):

- “1. *Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*
2. *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior> ;*
3. *Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf ;*
4. *Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0> ;*
5. *Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asy/verfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland> beschikbaar ;*
6. *Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112 , samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112> ;*
7. *Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.”*

Volgend stuk wordt toegevoegd: Nota: AMKA wetgeving Griekenland (update), Juridische Dienst CGVS, 16 januari 2026.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtspiegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop.

3.3.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van

oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;
[...]"

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Het persoonlijk onderhoud

3.3.3.1. De Raad duidt er vooreerst op dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden zijn opgesteld in het Nederlands, de proceduretaal. Ook de bestreden beslissing is genomen in het Nederlands. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is aldus correct toegepast. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk, die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257 en RvS 9 maart 2004, nr. 128.986). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan, en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker de tolk Arabisch goed begreep en vice versa (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) p. 2-3 en 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt niet dat verzoeker de vragen in het algemeen niet goed begrepen zou hebben. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker, noch zijn advocaat gewag gemaakt van problemen of moeilijkheden. Ook verzoekers advocaat heeft aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord gekregen en geen opmerkingen gegeven (NPO, p. 24), waardoor het aanvoeren van de schending van de rechten van verdediging en de belemmering voor de advocaat om zijn cliënt afdoende te kunnen bijstaan feitelijke grondslag mist. De Raad merkt verder op dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd (NPO, p. 2). Verzoeker heeft echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan

de commissaris-generaal over te maken binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen, waardoor hij overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker levert in het kader van de onderhavige beroepsprocedure bij de Raad ook geen concrete, inhoudelijke kritiek op de vertaling van zijn verklaringen. Verzoeker geeft niet de minste concrete verduidelijking, laat staan één concreet voorbeeld inzake welke verklaringen niet correct vertaald, dan wel verkeerd geïnterpreteerd of inhoudelijk vervormd zouden zijn geweest of waar er een semantisch verlies zou hebben plaatsgevonden, laat staan dat hij aantoont hoe dit een negatieve invloed kan hebben gehad op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. De Raad is, na zorgvuldige lezing, van oordeel dat de vertaling leesbaar en begrijpelijk is en dat duidelijk blijkt wat door verzoeker en de ambtenaar werd bedoeld.

Waar de advocaat van verzoeker in het verzoekschrift kritiek uit en stelt dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in de Engelse taal waarna dit werd vertaald door een vertaalprogramma naar het Nederlands en dit heeft geleid tot bizarre vertalingen, stelt de Raad vast dat dit niet kan worden gevolgd. Het persoonlijk onderhoud werd immers gehouden door een medewerker van het CGVS waarbij de vragen in het Nederlands werden gesteld en met behulp van een tolk naar het Arabisch werden vertaald (NPO, p. 1). In tegenstelling tot wat verzoeker stelt werden de notities van het persoonlijk onderhoud aldus niet vertaald middels een vertaalprogramma.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

(i) uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland;

(ii) verzoeker en zijn zoon zijn in het bezit van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en een paspoort. De verblijfsvergunningen zijn geldig tot 3 september 2026 en verzoekers paspoort is geldig tot 1 oktober 2028. Verzoeker is bovendien nog in het bezit van zijn AMKA, AFM en ADET;

(iii) uit het administratief dossier blijkt dat de feiten waar verzoeker naar verwijst alvorens de internationale beschermingsstatus werd toegekend – zoals de hardhandige verbale en fysieke aanpak van diens zoon in een gesloten centrum in Griekenland – plaatsvonden in een specifieke context en periode voordat er internationale bescherming was verleend. Deze incidenten aan de grens zijn volgens de instanties niet representatief voor de huidige situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming. Bovendien heeft verzoeker geen nieuwe, concrete of gelijkaardige ervaringen aangevoerd die betrekking hebben op de periode na de erkenning van de vluchtelingenstatus.

(iv) waar uit de elementen van het administratief dossier zou blijken dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid en huisvesting, verzoekers situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie; er moet worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat hij terecht is gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch dat er concrete indicaties zijn dat dit wel het geval zou zijn bij een terugkeer:

- er wordt vastgesteld dat verzoeker Griekenland al na ongeveer vierenhalve maand verliet na het ontvangen van de nodige documenten. Volgens de instanties wijst dit niet op een oprechte intentie om daar een stabiel leven op te bouwen. Deze conclusie wordt ondersteund door de eigen verklaring van verzoeker, waaruit blijkt dat de beslissing om niet in Griekenland te blijven al kort na aankomst werd genomen naar aanleiding van het incident met de gsm van diens zoon;

- verzoeker dicht zichzelf en zijn zoon een zekere mate van kwetsbaarheid toe (psychologisch en medisch). Verzoeker werd geraakt door een kogel in zijn linkerhand in 1987. Uit de medische documenten blijkt echter dat hij geen behandeling behoeft. Een psychologische behandeling voor zichzelf is volgens verzoeker nutteloos. Verder heeft verzoeker bij zijn aankomst in België geen bijkomende bijzondere noden of medische/psychologische problemen aangehaald. Wat betreft zijn zoon en diens psychologische toestand naar aanleiding van de oorlog in Gaza en het gebrek aan contact met zijn familie in Gaza, wordt gesteld dat hij door een psycholoog wordt opgevolgd. Het medisch dossier geeft echter geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up. Er is verder ook geen concreet verslag van de behandelende psycholoog.

Daarnaast lijkt de kwetsbaarheid van verzoeker geen impact te hebben op zijn zelfredzaamheid nu hij in Griekenland in staat was te overleven met behulp van enkele vrienden, zijn documenten heeft kunnen bekomen, in Griekenland heeft kunnen werken en zowel naar België als IJsland kon reizen met financiële hulp van een vriend. Verzoeker kwam in België aan, verbleef bij een vriend zonder een verzoek in te dienen en besloot verder te reizen naar IJsland om een procedure op te starten. Na het ontvangen aldaar van een negatief antwoord werd hij teruggestuurd naar Griekenland, bleef er drie dagen en reisde via Nederland opnieuw naar België om een verzoek in te dienen. Daarnaast is verzoeker ook in staat om in België te werken. Verzoeker is aldus voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen;

- uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen bij afgifte van hun kaart als verzoeker van internationale bescherming. Dit nummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Verzoeker beschikt over een AFM-nummer en kon aldus stappen ondernemen om werk te vinden en in zijn levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming diende verzoeker zijn AFM-gegevens bij te werken en zijn voorlopig sociaal zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een AMKA. Verzoeker toont niet aan dat dit voor hem niet mogelijk was, noch dat hij beroep deed op overheidsinstanties voor ondersteuning. Verzoeker werd een ADET verleend waarna hij een afspraak moest maken om de gegevens van zijn AFM bij te werken. Verzoeker beschikt aldus over een geldige AFM;
 - verzoeker heeft in Griekenland gewerkt als schoonmaker, hetgeen hij bijzonder sporadisch deed maar ondernam verder geen pogingen om ander werk te vinden. Hij registreerde zich niet bij de Griekse openbare arbeidsdienst DYPA en heeft nooit financiële steun van de Griekse overheid ontvangen of gevraagd. Hoewel wordt erkend dat de socio-economische toestand in Griekenland verschilt van de toestand in België dient te worden onderstreept dat zijn situatie hierin niet verschilt van die van de andere Griekse burgers;
 - wat betreft verzoekers woonsituatie wordt opgemerkt dat hij na het verlaten van het opvangcentrum vooreerst vier en een halve maand in het opvangcentrum in Leros heeft kunnen verblijven tot de ontvangst van zijn verblijfsvergunning. Na zijn erkenning bleef hij nog een halve maand in het opvangcentrum. Nadien kon hij in het appartement van een man slapen die hij had leren kennen in het opvangcentrum. Voor de overige dagen leende hij geld van een vriend uit Gaza en kon hij een kamer boeken in een hotel. Dit kon hij ook doen nadat hij was teruggestuurd van IJsland naar Griekenland. Intussen ondernam verzoeker geen pogingen om een eigen woonst te vinden en ging hij niet naar de gemeente of organisaties in Griekenland om hulp te zoeken;
 - inzake de psychologische begeleiding van verzoekers zoon blijkt uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Er kan niet gesteld worden dat verzoeker moeilijkheden ondervond om een ADET en een AMKA te verkrijgen. Hij had beide documenten maar verklaarde dat hij omwille van het incident bij binnenkomst in Griekenland met de gsm geen psychologische hulp heeft gezocht voor zijn zoon. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden;
 - waar verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van een incident met een medewerker aan de luchthaven die zich verbaal agressief opgestelde naar hem en zijn zoon, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien heeft verzoeker louter beperkte pogingen ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Verzoeker heeft verder geen pogingen ondernomen om een klacht in te dienen tegen de luchtvaartmaatschappij of de medewerker
- (v) de neergelegde documenten en de opmerkingen die door verzoekers raadsman werden opgesteld wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in het kader van bijzondere procedurele noden het volgende uiteengezet:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoefde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u aan dat er geen elementen zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken en gaf u geen medische of psychologische problemen aan (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ dd. 20/09/2024). U verklaarde bij de DVZ vervolgens ook dat u geen psychologische of medische problemen ervaart en u voegde hieraan toe dat u ook in Griekenland geen medische problemen had (zie bijkomende vragenlijst M-status Griekenland dd. 20/09/2024). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u en uw zoon psychologische problemen hebben omwille van de oorlog in Gaza (CGVS, p. 3). Ter staving van deze problemen legt u het medisch dossier van u en uw zoon voor (zie stukken 1 en 18 in groene map). U verklaart echter dat u geen psychologische begeleiding behoeft gezien u dit als nutteloos beschouwt (CGVS, p. 3). U wordt gewezen op de mogelijkheid om tijdens het interview een pauze te vragen indien nodig (CGVS, p. 4). U maakte van deze mogelijkheid ook gebruik en vroeg enkele keren om een korte pauze om uw gezicht te gaan wassen (CGVS, p. 3, p. 14). Dient opgemerkt te worden dat het gehoor zonder noemenswaardige problemen verliep en dat u in staat bleek om op de gestelde vragen te antwoorden. U verklaarde zich ook na de pauze in staat te voelen om de vragen verder te beantwoorden (CGVS, p. 12). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn kwetsbaarheid, met name het psychisch lijden als gevolg van de menonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland maar ook van de situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie nog woont. Verzoeker wijst bovendien op het gebrek aan onderzoek dat door verweerder werd gedaan in het kader van deze noden.

De Raad benadrukt echter dat de motieven van de bestreden beslissing door verzoeker niet op dienstige wijze worden betwist. Door verweerder wordt pertinent geoordeeld dat uit de voorlegde medische documenten niet kan worden afgeleid dat verzoeker een behandeling behoeft en hij zelf heeft aangegeven dat een psychologische behandeling nutteloos is. Verzoeker vermeldde bij zijn aankomst in België geen bijzondere procedurele noden aan (administratief dossier, (vragenlijst bijzondere procedurele noden d.d. 20 september 2024) en verklaarde bij de registratie van zijn aanvraag voor internationale bescherming aan dat hij geen psychologische problemen had (administratief dossier, bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 20 juli 2024).

Verder wordt opgemerkt dat aan verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of hij in staat is om het persoonlijk onderhoud te kunnen bijwonen (NPO, p. 2). Nadien werd aan verzoeker aangegeven dat er pauzes zullen worden ingelast en dat hij hier ook om kon vragen (NPO, p. 2). Verder blijkt uit een lezing van het gehele gehoorverslag dat dit op een normale wijze plaatsvond en dat verzoeker kon antwoorden op de gestelde vragen. Er blijkt niet dat hij problemen zou hebben gehad om zijn antwoorden gestructureerd te formuleren en verzoeker verklaarde dat hij de tolk goed begreep (NPO, p. 2). De advocaat van verzoeker maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of over het feit dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers gezondheidstoestand (NPO, p. 12).

Verzoeker brengt bovendien geen nieuwe concrete stukken of attesten bij waaruit enige kwetsbaarheid kan worden afgeleid. Er kan aldus niet worden gesteld dat verzoeker niet in staat zou zijn om op een normale wijze zijn procedure om internationale bescherming te doorlopen en/of om gedetailleerde, doorleefde, coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

Ten overvloede kan hieraan worden toegevoegd dat uit het medisch dossier van verzoekers zoon blijkt dat hij psychologische klachten ervaart sinds de oorlog in Gaza en door de situatie van zijn achtergebleven familieleden aldaar. Er kan hieruit echter geen concrete en precieze informatie, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische opvolging worden afgeleid. De documenten die in dit verband werden neergelegd (administratief dossier, map ‘Documenten’) bieden daar geen verduidelijking over.

Verder laat verzoeker na concreet te duiden welke steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet hem nog zouden moeten zijn verleend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 4 september 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 3 september 2026 (administratief dossier, map met landeninformatie "Vraag derde landen: antwoord Griekse ministerie asiel en migratie"). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" d.d. september 2024, p. 13; "Country Report: Greece. Update 2024", van september 2025, p. 235) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 4 september 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij niet meer in Griekenland verblijft en dat daarom de verkregen bescherming kan worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

Uit zijn verblijfsvergunning (ADET) blijkt duidelijk dat verzoeker over de vluchtelingenstatus beschikt in Griekenland, die geldig is tot en met 3 september 2026. Verzoekers verwijzingen naar zijn vervallen ADET zijn slechts een blote bewering. Hij brengt niet het minste verifieerbaar gegeven aan om concreet te staven dat de daartoe bevoegde Griekse instanties zijn vluchtelingenstatuut werkelijk zouden hebben ingetrokken/opgeheven. In dit verband moet worden benadrukt dat de bewijslast bij verzoeker berust om de actualiteit en/of effectiviteit van de reeds verleende internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, die vermoed worden, op concrete wijze te weerleggen. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Verzoeker toont echter op geen enkele manier aan dat de aan hem verleende internationale beschermingsstatus werkelijk niet langer geldig zou zijn, hij onderbouwt zijn beweringen in deze geenszins. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing voorhanden dat verzoeker in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten.

3.3.7. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17,

Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.8.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (“*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning,

toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, die geen AFM-nummer hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM-nummer aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM-nummer aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats

van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM-nummer verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte indienen of een belastingverklaring ontvangen.

Een AFM-nummer wordt automatisch gedeactiveerd eens de ADET vervalt en kan niet worden gebruikt tot de ADET wordt verlengd (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPE) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23; aanvullende nota verwerende partij 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een *“employment hiring certificate from an employer”* in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267; aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening).

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta ("*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomscursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te

vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen. Zij ontvangen een bijdrage voor zelfstandig leven en een huursubsidiebedrag volgens de grootte van hun huishouden. Statushouders die verhuizen naar een aangewezen gebied buiten de grote steden, krijgen vier extra maandelijkse huurtoelagen als aanmoediging.

Op het online platform www.heliospiti.com is betaalbare huisvesting beschikbaar, specifiek bedoeld voor HELIOS+. Het IOM-project Providing Assistance for Transitioning Housing Solutions (PATHS) voorziet een uitbreiding van dit platform, niet alleen in Griekenland maar ook in België en Frankrijk. PATHS wordt gefinancierd door ESF+ en loopt van 1 november 2024 tot 31 oktober 2027. Sommige woningen zijn gekoppeld aan speciale ondersteuningsprogramma's zoals HELIOS+, maar PATHS richt zich in wezen op huisvesting voor alle begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

- (i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asiëldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden. De procedure staat in het Arabisch, Frans, Grieks en Oekraïens op de website van IOM. De online brochure over HELIOS+ is beschikbaar in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi/Dari, Frans, Grieks, Oekraïens en Somali. IOM heeft ook een Facebookpagina over HELIOS+. Verder is er een HELIOS+ Helpline via Telegram. De selectie van de deelnemers gebeurt volgens IOM uitsluitend op basis van twee criteria: of iemand voldoet aan de voorwaarden (geschiktheid) en de volgorde van aanmelding. Als het aantal plaatsen in een regio al bezet is, komt men op een wachtlijst ("*finalist*"). Eerdere inschrijvingen blijven geldig. De website en brochures van de IOM maken geen melding van voorrangsgroepen.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven. Niet alleen begunstigen van internationale of tijdelijke bescherming, maar ook geregistreerde asielzoekers met een asielzoekerskaart kunnen zich voor dit programma aanmelden. Over de leeftijdsgrens is de informatie niet eenduidig. Statushouders moeten volledig zelfstandig kunnen functioneren, het individuele integratieplan volgen en mogen geen verslavende middelen gebruiken. Dit programma werkt met voorrangsgroepen. De brochure maakt niet duidelijk welke criteria hierbij prioritair zijn. De brochure en de website van de IOM, respectievelijk in het Grieks en in het Engels, geven duidelijke informatie over de procedure. Er is een folder met informatie in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi, Frans, Grieks, Somali en Urdu. De IOM stelt dat verschillende instanties mee de aanvraag kunnen indienen, zoals opvangcentra voor niet-begeleide minderjarigen, NGO's, enz. De startdatum van dit programma is onduidelijk, maar verschillende bronnen geven aan dat het loopt tot mei 2027 ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden.

Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32; p. 29-33; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 257-261).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gast samenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34).

Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). Het verslag *"Feitenonderzoek"* stelt dan weer dat statushouders in de praktijk naast een ADET in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38).

In zijn antwoord per e-mail van 22 december 2025 op een vraag tot verduidelijking vanwege de commissaris-generaal, stelt het hoofd van de Griekse asieladministratie, de heer M.K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn (aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026).

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

In de mededeling van de Commissie kan nog worden gelezen:

"De capaciteit van het Griekse directoraat voor maatschappelijke integratie is versterkt door middel van het instrument voor technische ondersteuning van de Commissie, in het bijzonder met betrekking tot het ontwerp, de ontwikkeling en de invoering van hervormingen op het gebied van integratie. Bovendien is het ministerie van Migratie en Asiel bezig met het ontwerp van een onlineplatform voor sociale inclusie om de toegang van derdelanders tot de Griekse arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Dit is een aanvulling op andere initiatieven om de integratie van begunstigden van internationale bescherming op de arbeidsmarkt te bevorderen.

Ook een project dat steunt op de herstel- en veerkrachtfaciliteit en sinds de tweede helft van 2022 wordt uitgevoerd, bereidt vluchtelingen voor op toetreding tot de arbeidsmarkt en bevordert samenwerking met bedrijven en andere belanghebbenden. Andere integratie-initiatieven zijn onder meer speciale banenbeurzen voor lokale werkgevers en begunstigden van internationale bescherming in de opvang- en identificatiecentra (georganiseerd in samenwerking met de UNHCR en de IOM) en het opzetten van centrale contactpunten om derdelanders informatie te verschaffen en gespecialiseerde diensten te bieden (door ESF+ gefinancierde centra voor integratie van migranten). Deze initiatieven leiden tot samenwerkingen en netwerken die begunstigden helpen contact te leggen met diensten en programma's voor maatschappelijke integratie en geven uitvoering aan activiteiten in het kader van maatschappelijke integratie die de sociale cohesie bevorderen.

Het ministerie van Migratie en Asiel heeft meer initiatieven op dit gebied aangekondigd, zoals de integratiebureaus in opvangfaciliteiten en speciale projecten uit hoofde van het Zwitsers-Griekse samenwerkingsprogramma 2023-2026. Bovendien werken de autoriteiten aan aanvullende integratiemaatregelen, met financiering die in de programmeringsperiode 2021-2027 beschikbaar is via het Europees Sociaal Fonds+.

De UNHCR is actief betrokken bij gerichte activiteiten om de integratie van vluchtelingen te bevorderen, met behulp van proefprojecten zoals een project in het kader van autorijden en verkeersveiligheid, taalcursussen voor volwassen vluchtelingen op de eilanden en hulp aan personen met een handicap bij het verkrijgen van toegang tot sociale voorzieningen. Het door de UNHCR beheerde ADAMA-centrum is een plek waar begunstigden praktische hulp, advies en bijstand kunnen krijgen bij het vinden van hun weg op de Griekse arbeidsmarkt. Daarnaast zijn er verschillende initiatieven op lokaal niveau, zoals de raden voor integratie van

migranten en vluchtelingen, die verschillende gemeenten in het leven hebben geroepen om activiteiten te ontplooiën die burgerparticipatie mogelijk maken. Verschillende steden hebben het netwerk van steden voor integratie opgezet, dat informatie over goede praktijken voor de integratie van migranten en vluchtelingen plant, organiseert, invoert en uitwisselt. De gemeente Athene heeft het Atheens coördinatiecentrum voor migranten- en vluchtelingenkwesties opgericht om de samenwerking tussen de stad Athene en het maatschappelijk middenveld, internationale organisaties en de centrale overheid te vergemakkelijken” (“Communication on the status of migration management in mainland Greece”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten.

Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA, die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract, een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring of werkgeversverklaring) of zelfstandig ondernemerschap. Statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot sociale voorzieningen, wat in strijd is met artikel 29 van de Griekse Asielwet, aangezien het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale voorzieningen krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van internationale bescherming. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze de facto uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die, gezien de strekking van de informatie over deze kwestie, niet lijkt te zullen veranderen.

De Europese Commissie heeft bijgevolg in januari 2023 een aanmaningsbrief aan Griekenland gestuurd (INFR(2022)2044) wegens niet-omzetting van alle bepalingen uit de richtlijn 2011/95/EU. De Europese Commissie is hiermee een inbreukprocedure gestart tegen Griekenland, mede wegens verschillende obstakels die statushouders ervaren in hun toegang tot de sociale voorzieningen, zoals bepaald in artikel 29 van de richtlijn 2011/95/EU. Het vereiste van een arbeids- en verblijfsverleden in Griekenland om aanspraak te kunnen maken op sociale voorzieningen behelst volgens de inbreukprocedure mogelijk een ongerechtvaardigd onderscheid tussen statushouders en Griekse staatsburgers of inwoners van Griekenland (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 23). Na beoordeling van het Griekse antwoord is de Commissie van mening dat Griekenland zijn verplichtingen uit hoofde van de richtlijn 2011/95/EU niet is nagekomen en heeft zij daarom besloten om in mei 2025 een met redenen omkleed advies uit te brengen wegens niet-naleving van bepaalde bepalingen uit deze richtlijn. De Commissie stelt daarbij dat een volledige naleving van de richtlijn 2011/95/EU essentieel is voor het goed functioneren van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Het hoofddoel van deze richtlijn is enerzijds te verzekeren dat de lidstaten gemeenschappelijke criteria toepassen voor de identificatie van personen die werkelijk bescherming behoeven en anderzijds ervoor te zorgen dat deze personen in alle lidstaten over bepaalde minimumvoordelen kunnen beschikken. Na het uitsturen van dit met redenen omkleed advies, heeft Griekenland twee maanden tijd om te reageren en de nodige maatregelen te nemen. Niet-naleving hiervan kan de Commissie ertoe doen besluiten de zaak aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen. Aldus blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie, Griekenland nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de Unierechtelijke normen te voldoen (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic*

rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-27; “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265; zie informatie over inbreukprocedure via de consulteerbare weblinks in de bestreden beslissing).

Tot op heden ligt geen informatie voor met betrekking tot het eventuele inleiden van een zaak bij het Hof van Justitie. Minstens blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie Griekenland in mei 2025 nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de EU-normen te voldoen.

Er bestaat geen specifieke uitkering voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. ‘cash assistance’), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten – zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring en een AMKA, alsook een bankrekening hebben (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; “*Country Report: Greece. Update 2025*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Iedere statushouder in Griekenland heeft recht op gratis toegang tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

Wet 4368/2016 voorziet in het recht op gratis toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. De gezondheidszorg bestaat uit toegang tot publieke gezondheidszorg (openbare ziekenhuizen, openbare medische centra, gezondheidscentra, gemeentelijke klinieken) en sluit dus toegang tot private zorgaanbieders uit.

Artikel 33 van wet 4368/2016 garandeert gratis gezondheidszorg voor niet-verzekerde personen en kwetsbare groepen, wat betekent dat de Griekse overheid voorziet in de dekking van de medische kosten. De begunstigen die beroep kunnen doen op deze gratis gezondheidszorg worden nader omschreven in artikel 33, lid 2. Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) volgt dat hieronder vallen “*personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), die een geldige verblijfsvergunning hebben of wachten op een beslissing over een aanvraag tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging, of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat*” (vrije vertaling, zie aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016: “*ix) les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou contentieux existe*”).

Artikel 33, lid 3 stipuleert dat de begunstigen in het bezit moeten zijn van een AMKA-nummer. Bijgevolg hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de

toegang voor statushouders tot gratis openbare gezondheidszorg in Griekenland ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35). Een statushouder zonder AMKA-nummer valt aldus niet onder artikel 33 van wet 4368/2016.

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigden onder artikel 33, lid 2, onder c) van wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot ziekenhuiszorg en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:

"(...)

ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7)"

(vrije vertaling, zie aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van deze omzendbrief: "*ix) Les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011"*).

In haar aanvullende nota van 4 maart 2026 met als bijlage de nota van 16 januari 2026 over de AMKA-wetgeving betoogt de verwerende partij als volgt:

"Wat de omzendbrief toevoegt, is dat bij gebrek aan een actieve A.M.K.A., voor begunstigden van internationale bescherming (punt ix van de wetgeving) toegang tot gezondheidszorg mogelijk is op vertoon van:

- (a) Een geldige ADET; OF
- (b) Een attest van aanvraag tot verlenging van de status; OF
- (c) een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van het besluit tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7).

Deze bijkomende duiding in de wetgeving van november 2025, bevestigt de conclusies van het CGVS dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang heeft tot publieke gezondheidszorg, ook indien deze persoon niet in het bezit is van een actieve A.M.K.A. Deze wetgeving stelt namelijk expliciet dat voor specifieke categorieën van personen het bezit van een actieve A.M.K.A.- vergunning niet vereist is voor het verlenen van verpleegkundige en medisch farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen.

De begunstigde van internationale bescherming dient aan te tonen dat hij in het bezit is van een (a) geldige ADET, of (b) een attest dat aantoont dat de verzoeker een verlenging van zijn ADET heeft aangevraagd. Het AIDA rapport van september 2025 (https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf, p. 24 en 236) duidt namelijk dat om een hernieuwing van de verblijfsvergunning af te leveren, een 'attestation of application status' wordt afgeleverd.

Wat betreft de schriftelijke verklaringen aangaande het uitstel tot verwijdering (c) (postponment of removal), blijkt uit artikel 23 en 24 van de Griekse asielwet (Law 3907/2011, in het Engels beschikbaar op: <https://www.refworld.org/legal/legislation/natlegbod/2011/en/78894>) dat een verklaring aangaande en uitstel tot verwijdering enkel van toepassing is voor personen die een terugkeerbesluit (return decision) hebben ontvangen, en aldus in het kader van de beroepsprocedure tegen een negatieve beslissing, uitstel vragen van hun verwijdering van het grondgebied. Dit is niet van toepassing voor begunstigden van internationale bescherming die in het bezit zijn van een geldige ADET of een attest ter verlenging van hun status."

De Raad kan de verwerende partij echter niet bijtreden in deze interpretatie. Er is een duidelijk verschil in terminologie en inhoud tussen een "geldige verblijfsvergunning" ("*permis de séjour en cours de validité*"), "een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus" ("*demande de renouvellement du*

statut de protection internationale) en een *“attestation of application status”* dat slaat op een ontvangstbevestiging van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19).

Dat de Griekse overheden deze begrippen door elkaar zouden gebruiken maar dat steeds de verlenging van de verblijfsvergunning wordt bedoeld, is een loutere bewering van de verwerende partij die zij niet verder onderbouwt en dit blijkt in elk geval niet uit de terminologie in de door de commissaris-generaal bijgebrachte Franse vertaling.

Zonder bijkomende bronnen die de lezing van de verwerende partij bevestigen, kan voornoemde interpretatie niet zonder meer worden bijgetreden. Overigens moet worden opgemerkt dat de verwerende partij zelf in haar nota van 16 januari 2026 op p. 5 verwijst naar *“een attest dat aantoon dat de verzoeker een verlening van zijn ADET heeft gevraagd”* (eigen onderlijning), wat uiteraard niet hetzelfde is als een verlenging van de ADET en zou impliceren dat enkel de initiële periode na de beslissing tot toekenning van internationale bescherming tot de eerste afgifte van de ADET hierdoor zou gedekt zijn.

In deze stand van zaken blijkt dan ook dat statushouders met een AMKA-nummer, die evenwel nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en dus hun AMKA niet kunnen activeren, in principe worden uitgesloten van gratis toegang tot de publieke gezondheidszorg.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet geheel verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar deze is beperkt tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *“Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)”* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *“Health insurance”* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 21, 51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51, 67; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

De toegang tot de gezondheidszorg wordt in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betaald telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *“Alkyoni II”*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiendienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiendienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de

aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Bovendien bepaalt de Griekse Asielwet dat de geldigheidsduur van een ADET begint op de datum waarop de asiendiensten de ADET-beslissing hebben genomen met betrekking tot de eerste verblijfsvergunning maar dat bij verlenging van de verblijfsvergunning de geldigheidsdatum van de nieuwe ADET overeenkomt met de vervaldatum van de vorige verblijfsvergunning, en niet met de datum van daadwerkelijke afgifte van de nieuwe ADET. Dit brengt een ernstig risico met zich mee, met name voor houders van subsidiaire bescherming wier ADET één jaar geldig is, aangezien zij hun ADET kort voor het verstrijken of reeds na het verstrijken ervan ontvangen en deze onmiddellijk moeten verlengen gezien de hierboven beschreven vertragingen. In dergelijke gevallen krijgen statushouders van de asiendienst de instructie om een nieuwe aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 16-17).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een *“certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus”* of een *“certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming”* verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.8.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

3.3.8.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik*

Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54). Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

3.3.9. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij nog kampt met medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In het verzoekschrift benadrukt verzoeker zijn bijzondere kwetsbaarheid.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker op 20 september 2024 dat hij gezond is (administratief dossier, 'verklaring DVZ', punt 29) en verder dat hij geen problemen van medische of psychologische aard ondervindt, dat hij in Griekenland geen medische of psychologische problemen had en dat hij geen dringende en noodzakelijke medische zorg nodig heeft (administratief dossier, 'bijkomende vragen M-status Griekenland', 20 september 2024).

De Raad stipt vooreerst aan dat verzoeker geen stukken neerlegde aangaande zijn geponeerde psychologische kwetsbaarheid noch dat hij in concreto uiteenzet welke kwetsbaarheid hij dan wel zou hebben. Bovendien heeft verzoeker aangegeven dat hij (en zijn zoon) geen medische of psychologische hulp heeft gezocht in Griekenland en dat hijzelf in België niet medisch wordt opgevolgd (NPO, p. 4 en 2). Ook uit zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en bij het CGVS blijkt niet dat verzoeker zich op medische of psychologische elementen zou hebben beroepen. Uit verzoekers verklaringen blijken dus geen recente acute noden.

Waar verzoeker de verwerende partij verwijt hem niet diepgaand te hebben ondervraagd over zijn psychisch lijden, stipt de Raad aan dat het in de eerste plaats aan verzoeker zelf toekomt om alle relevante elementen te vermelden en dat nergens kan blijken dat hij tijdens de administratieve procedure enig gewag heeft gemaakt van psychisch lijden, ook niet wanneer hem expliciet naar zijn gezondheidsproblemen gevraagd werd. De Raad benadrukt voorts dat verzoeker niet de minste aanwijzing heeft gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die de commissaris-generaal, dan wel de Raad kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de psychische problemen die hij beweert te hebben. Noch tijdens de administratieve procedure, noch bij zijn verzoekschrift of zijn aanvullende nota voegt verzoeker enig medisch document. Zijn betoog dat hij als gevolg van de *“diepe onderliggende psychiatrische problematiek en de aanzienlijke impact ervan op zijn alledaags, gewoon functioneren, heden niet in staat is terug te keren naar Griekenland waar hij autonoom zou moeten proberen te overleven”* wordt op generlei wijze in concreto gestaafd. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat zijn psychische nood blijkt uit zijn verklaringen alsook zijn non-verbale signalen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij staft deze bewering ook geenszins aan de hand van concrete voorbeelden. Waar hij betoogt dat zijn psychisch lijden het gevolg is van de mensonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland, maar ook van de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn familie nog woont, stipt de Raad aan dat, hoewel niet betwist wordt dat verzoekers ervaringen in Griekenland en de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot

van zijn familie een psychologische impact kan hebben op verzoeker, niet kan blijken dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, rechtspraak van de Raad aanhaalt, wijst de Raad erop dat de precedenterwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming om zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld. Het bij verzoekers aanvullende nota gevoegde bericht van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, is dan weer algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoeker persoonlijk. Verder verwijst verzoeker in het verzoekschrift ook uitgebreid naar een model opgemaakt door Caritas ter inschatting van de kwetsbaarheid van een individuele vluchteling. Hij verwijst hierbij naar elementen die eigen zijn aan veel vluchtelingen, zoals onder andere een gegronde vrees om vervolgd te worden, een (gedeeltelijk illegale) vluchtroute naar Europa, de ontwrichting door deze vlucht, de leefomstandigheden in Griekenland en psychische problemen. Verzoeker toont echter met deze opsomming en het feit dat hij deze en andere elementen in een model giet dat aantoonde dat hij veel lasten te dragen heeft, niet concreet aan wat voor hem persoonlijk de gevolgen zijn voor zijn zelfstandig functioneren. Er dient opnieuw benadrukt te worden dat hoewel er niet ontkend wordt dat de situatie in Griekenland en Gaza een invloed kan hebben op het mentaal welzijn van verzoeker, hij geen documenten neerlegt waaruit blijkt dat hij op heden kampt met psychische problemen of dat hij op heden nood zou hebben aan psychologische begeleiding die in Griekenland niet beschikbaar zou zijn.

Uit de verklaringen van verzoeker kan niet blijken dat zijn aangevoerde maar niet gestaafde psychologische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk zou maken. Hij zet nergens in concreto uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze (psycho-)medische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde werkervaring te hebben in Gaza (NPO, p. 8), hij heeft kort gewerkt in Griekenland en momenteel werkt hij in België (NPO, p. 8-9). Verzoeker heeft bovendien via een kennis hulp gekregen om de reis van Griekenland naar België te kunnen financieren (NPO, p. 11).

In de bestreden beslissing wordt verder nog uitvoering en pertinent gemotiveerd dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ondernemend en zelfredzaam is, verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet in het verzoekschrift of in de aanvullende nota.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing terdege aangestipt dat uit landeninformatie blijkt dat een AMKA pas gedeactiveerd wordt wanneer een verblijfsvergunning verloopt, quod non in casu.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in eventuele afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 49, 50-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 21, 51).

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn

rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.10. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te verkrijgen of te hernieuwen bij terugkeer niet dienstig kan worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de verwijzing in zijn aanvullende nota naar nieuwe Griekse wetgeving van september 2025 waaruit zou blijken dat personen zonder legale status in Griekenland met harde hand zullen worden aangepakt en teruggestuurd en zijn vrees om hier ook slachtoffer van te worden bij gebrek aan een geldige ADET. Verzoeker is op heden nog in het bezit van zijn originele Griekse verblijfsvergunning, alsook van zijn Grieks paspoort op grond van zijn erkenning als vluchteling in Griekenland. Uit niets kan blijken dat verzoeker onder het toepassingsgebied van deze nieuwe wetgeving zou vallen, zodat verzoekers betoog inzake deze nieuwe wetgeving niet dienstig is.

3.3.11. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken echter niet uit de verklaringen en gedragingen van verzoeker.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers niet dat hij de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier (verklaring DVZ *d.d.* 20 september 2024, vraag 33) en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij ongeveer vijf maanden nadat hij er op 4 september 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg, Griekenland heeft verlaten.

Het is voor verzoeker op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland. Bovendien overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in dit verband op goede gronden dat:

wat betreft verzoekers socio-economische omstandigheden na het toekennen van internationale bescherming en waar uit de elementen in verzoekers administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid, deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie:

- er wordt vastgesteld dat verzoeker Griekenland al na ongeveer vierenhalve maand verliet na het ontvangen van de nodige documenten. Dit wijst niet op een oprechte intentie om daar een stabiel leven op te bouwen. Deze conclusie wordt ondersteund door de eigen verklaring van verzoeker, waaruit blijkt dat de beslissing om niet in Griekenland te blijven al kort na aankomst werd genomen naar aanleiding van het incident met de gsm van zijn zoon;

- verzoeker dicht zichzelf en zijn zoon tonen een zekere mate van kwetsbaarheid toe (psychologisch en medisch). Verzoeker werd geraakt door een kogel in zijn linkerhand in 1987. Uit de medische documenten blijkt echter dat verzoeker geen behandeling behoeft. Een psychologische behandeling is volgens verzoeker nutteloos. Verder heeft verzoeker bij zijn aankomst in België geen bijkomende bijzondere noden of medische/psychologische problemen aangehaald. Wat betreft zijn zoon en diens psychologische toestand naar aanleiding van de oorlog in Gaza en het gebrek aan contact met zijn familie in Gaza, wordt gesteld dat hij door een psycholoog wordt opgevolgd. Het medisch dossier geeft echter geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up. Er is verder ook geen concreet verslag van de behandelende psycholoog.

Daarnaast lijkt de kwetsbaarheid van verzoeker geen impact te hebben op zijn zelfredzaamheid nu hij in Griekenland in staat was te overleven met behulp van enkele vrienden, zijn documenten heeft kunnen bekomen, in Griekenland heeft kunnen werken en zowel naar België als IJsland kon reizen met de financiële

hulp van een vriend. Verzoeker kwam in België aan, verbleef bij een vriend zonder een verzoek in te dienen en besloot verder te reizen naar IJsland om een procedure op te starten. Na het ontvangen van een negatief antwoord werd hij teruggestuurd naar Griekenland, bleef er drie dagen en reisde via Nederland opnieuw naar België om een verzoek in te dienen. Daarnaast is verzoeker ook in staat om in België te werken. Verzoeker is aldus voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen;

- uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen bij afgifte van hun kaart als verzoeker van internationale bescherming. Dit nummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Verzoeker beschikt over een AFM-nummer en kon aldus stappen ondernemen om werk te vinden en in zijn levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming diende verzoeker zijn AFM-gegevens bij te werken en zijn voorlopig sociaal zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een AMKA. Verzoeker toont niet aan dat dit voor hem niet mogelijk was, noch dat hij beroep deed op overheidsinstanties voor ondersteuning. Verzoeker werd een ADET verleend waarna hij een afspraak moest maken om de gegevens van zijn AFM bij te werken. Verzoeker beschikt aldus over een geldige AFM;

- verzoeker heeft in Griekenland gewerkt als schoonmaker, hetgeen hij bijzonder sporadisch deed maar verder ondernam hij geen pogingen om ander werk te vinden. Hij registreerde zich niet bij de Griekse openbare arbeidsdienst DYPA en heeft nooit financiële steun van de Griekse overheid ontvangen of gevraagd. Hoewel wordt erkend dat de socio-economische toestand in Griekenland verschilt van de toestand in België dient te worden onderstreept dat zijn situatie hierin niet verschilt van die van de andere Griekse burgers;

- wat betreft verzoekers woonsituatie wordt opgemerkt dat hij vier en een halve maand in het opvangcentrum in Leros heeft kunnen verblijven tot de ontvangst van zijn verblijfsvergunning. Na zijn erkenning bleef hij nog een halve maand in het opvangcentrum. Nadien kon hij in het appartement van een man slapen die hij had leren kennen in het opvangcentrum. Voor de overige dagen leende hij geld van een vriend uit Gaza en kon hij een kamer boeken in een hotel. Dit kon hij ook doen nadat hij was teruggestuurd van IJsland naar Griekenland. Intussen ondernam verzoeker geen pogingen om een eigen woonst te vinden en ging hij niet naar de gemeente of organisaties in Griekenland om hulp te zoeken;

- inzake de psychologische begeleiding van verzoekers zoon wordt geoordeeld dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Er kan niet gesteld worden dat verzoeker moeilijkheden ondervond om een ADET en een AMKA te verkrijgen. Hij had beide documenten maar verklaarde dat hij omwille van het incident bij binnenkomst in Griekenland geen psychologische hulp heeft gezocht voor zijn zoon. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en verwijst naar algemene landeninformatie doch hij brengt geen concrete elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 3 september 2026. Verzoeker zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Ongeacht het voorgaande, benadrukt de Raad dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is. In de aanvullende nota d.d. 4 maart 2026 van verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 10) wordt hierover het volgende vermeld:

“Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights).”

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20: *“Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”*). Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren

van een woning (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: *“the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed”*). Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 13 september 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). Waar verzoeker nog de vereiste benadrukt van het aanleveren van bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van werk of studies alvorens de AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen of het activeren van een AMKA. Er wordt hierbij aan herinnerd dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt dat hij niet de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Dit blijkt ook uit zijn verklaringen, waar hij stelde dat hij Griekenland kort na zijn aankomst reeds wilde verlaten omwille van het incident van zijn zoon met diens gsm (infra) (NPO, p. 22).

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het is niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Op basis van bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Vermits hij geen ernstige stappen heeft ondernomen in zijn zoektocht naar werk en huisvesting, kan hij niet zonder meer op algemene wijze in het verzoekschrift en aanvullende nota stellen dat er in Griekenland geen (financiële) ondersteuning is en er hiertoe geen toegang is. Door in het verzoekschrift louter te poneren dat Griekenland te maken heeft met een opvang- en onthaalcrisis en te verwijzen naar algemene informatie, brengt verzoeker evenmin concrete en op zijn persoon betrokken elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen in een ander licht stellen.

3.3.12. De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling en die geen blijf geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, te verwachten dat hij bij terugkeer naar Griekenland inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een duurzaam bestaan uit te bouwen. Gelet op zijn zelfredzaamheid, die onder meer blijkt uit het feit dat hij erin slaagde om zich in Griekenland zelfstandig te verplaatsen, om, zij het met bijstand van een advocaat, de nodige administratieve procedures te doorlopen om zijn ADET en paspoort te bekomen, om ook nog naar IJsland te reizen en daarna vanuit Griekenland naar België, moet hij hiertoe in staat worden geacht. Dat verzoeker beroep moest doen op financiële steun van een vriend, doet geen afbreuk aan het feit dat hij in Griekenland ondersteuning zou kunnen bekomen. Los van de vraag of zijn Palestijns netwerk hem momenteel (nogmaals) financieel zou kunnen ondersteunen, stipt de Raad aan dat verzoeker de nodige zelfredzaamheid blijkt te hebben om ook zonder tijdelijke financiële steun te kunnen voorzien in zijn levensonderhoud, minstens liggen er geen overtuigende elementen of stukken voor die wijzen op het tegendeel. In België is hij overigens aan het werk (NPO, p. 8-9), zodat kan aangenomen worden dat hij, in geval van terugkeer naar Griekenland, er niet zonder enige financiële reserve als statushouder zou aankomen, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij als statushouder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie terecht komt. Verder kan verzoeker niet worden bijgetreden dat hij niet over een netwerk beschikt. Zo heeft zijn zoon een maternale tante in België die de Belgische nationaliteit heeft (NPO, p. 11). Verzoeker gaf in dit verband aan dat zijn zoon contact heeft met haar. Er zijn geen indicaties dat verzoekers banden met deze familieleden heden verbroken zouden zijn. Verzoeker toont niet

aan dat hij niet in staat zou zijn om desgevallend, in afwachting van het in orde brengen van zijn administratieve toestand, waaronder de aanvraag van een AMKA, beroep te kunnen doen op zijn netwerk.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van hem enige inspanning zal vergen om zijn leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

3.3.13. Verzoeker stelt nog in zijn verzoekschrift en aanvullende nota dat de lange duur van de procedure in België nefast is voor zijn juridische positie in Griekenland. Verzoeker kan in zijn betoog niet ernstig worden genomen. Hij gaat immers volledig voorbij aan het feit dat het zijn eigen beslissing was om Griekenland te verlaten kort na het toekennen van de vluchtelingenstatus. Deze keuze getuigt van een gebrek aan inspanning om zijn leven in Griekenland op te bouwen en ondermijnt zijn huidig betoog dat hij er bij terugkeer onvoldoende ondersteuning zou krijgen. Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op het CGVS, terwijl verzoeker zelf verzaakt heeft aan de rechten en voorzieningen die hem in Griekenland ter beschikking stonden.

Dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland geen toegang meer zal hebben tot het HELIOS+-programma, hetgeen volgens hem een lege doos is, omdat onmogelijke cumulatieve voorwaarden worden gesteld, zoals onder meer vereiste inschrijving binnen de twee jaar na de toekenning van de beschermingsstatus, toont verder geenszins aan dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties. Voor zover hij wijst op de vertraging waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is die situatie niet op hem van toepassing nu hij heden nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt, alsook over een geldig Grieks vluchtelingenpaspoort en niets hem eraan in de weg staat om, eventueel met ondersteuning, een verlenging van zijn ADET tijdig aan te vragen. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoeker weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Dat verzoeker in de toekomst desondanks niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn ADET (tijdig) te laten vernieuwen en daardoor in concreto in de problemen zou riskeren te komen, kan aldus hoegenaamd niet worden gevolgd en kan niet worden toegeschreven aan de volgens hem onredelijke duur van de procedure in België.

3.3.14. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing over de documenten die hij heeft neergelegd op het CGVS zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als reden waarom zijn verzoek niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard. De neergelegde documenten en verwijzingen die met de aanvullende nota werden neergelegd wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen nu verweerder zich correct heeft gebaseerd op pertinente informatie die bovendien actueel blijkt te zijn.

3.3.15. Dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar verzoeker verwijst naar zijn ernstige feiten die hij heeft meegemaakt alvorens hij de internationale beschermingsstatus heeft gekregen, wordt door verweerder in de bestreden beslissing het volgende opgesteld:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. U verklaart dat uw zoon aan de grens verbaal en fysiek hardhandig werd aangepakt in het gesloten centrum, maar bepaald toen hij zijn ingehouden gsm ging terugvragen (CGVS, p. 5; p. 21). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen

verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.”

De Raad oordeelt dat dit voorval losstaat van de internationale beschermingsstatus van verzoeker. Omdat het incident plaatsgebonden en tijdelijk van aard was, is het niet bepalend voor de beoordeling van de situatie na het toekennen van de internationale bescherming.

Waar verzoeker verwijst naar zijn ernstige feiten die hij heeft meegemaakt als begunstigde van internationale bescherming, staat in de bestreden beslissing het volgende te lezen:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een medewerker aan de luchthaven die zich verbaal erg agressief opstelde naar u en uw zoon (CGVS, p. 21), waarvan u ter staving uw vliegtickets voorlegt (zie stuk 17 in groene map) moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaart dat u in de luchthaven meerdere mensen aansprak met de vraag waar u een klacht kon indienen, maar dat niemand u wilde helpen (CGVS, p. 21). Door de problemen in de luchthaven was u niet in staat uw vlucht te halen en bent u noodgedwongen naar uw verblijfspot teruggekeerd in afwachting van de volgende vlucht. Nadien hebt u geen pogingen meer ondernomen om op eender welke manier een klacht in te dienen tegen de luchtvaartmaatschappij of de medewerker (CGVS, p. 22).”

In de bestreden beslissing wordt dan ook terdege opgemerkt dat verzoeker geen ernstige pogingen ondernam om zijn problemen bij de bevoegde instanties aan te kaarten en er nadien verder niets meer is gebeurd.

Er wordt verder opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. In navolging van de verwerende partij benadrukt de Raad dat, hoewel betreurenswaardig, dit incident geen bedreiging vormt van zijn leven of fysieke integriteit en aldus kan ook niet gesteld worden dat dit wijst op vervolging of ernstige schade.

Wat er ook van zij, verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij als statushouder in de onmogelijkheid verkeerde om deze omstandigheden aan te klagen bij de bevoegde autoriteiten in Griekenland, dat hem internationale bescherming verleende, en evenmin dat hij dit in geval van terugkeer niet zou kunnen doen.

Verzoeker toont geenszins aan dat hij actueel niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten. Hieruit kan niet blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

3.3.16. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

3.3.17. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in het verzoekschrift en in de aanvullende nota naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza, een UNRWA-registratie, en rechtspraak in dit verband, hoe betreurenswaardig ook, niet dienstig.

De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan

verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

3.3.18. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.19. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.20. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.21. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / XI en RvV X / XI worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand wordt vastgesteld in de zaak RvV X / XI.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen in de zaak RvV X / XI.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET